

dringer, som have et ganske særegent Krav paa Bemyndelse. Slutningen paa de Fordere, som hydes dem, der ere mindre vel stillede i Samfundet, er da endelig Gjældsfrængslets Affkæffelse, som tidligere Talere have omtalt saaledes, at jeg ikke veed noget Yderligere at sige derom. Jeg skal kun til, hvad der er udtalt, føie den Bemærkning, at efter min Overbevisning staar Gjældsfrængslets Affkæffelse i en saadan Forbindelse med den Maaide, hvorpaa Lovforslaget for Dvrigt har søgt at komme Kreditor til Hjælp, at jeg efter min personlige Opfattelse vilde anse det for aldeles uforsvarligt at skride til Gjældsfrængslets Affkæffelse, naar man ikke havde sørget for at oppeholde Krediten netop paa den Maaide, som stik er ved Lovforslagets øvrige Bestemmelser. — Naar der spørges om, hvorvidt Lovforslaget i enhver Henseende gjør Fyldest, da er det klart nok, at i et Lovforslag af det Omfang som nærværende er det umuligt, at hvert enkelt Medlem af Thinget skulde kunne føle sig tiltalt af hver enkelt Paragraph i samme; i saa Henseende maa vistnok ethvert Medlem vise nogen Selvfornægtelse, naar man dog i det Hele kommer til det Resultat, at der ved Lovforslagets Vedtagelse vil opnaas væsentlige Fordere. Jeg skal hertil føie, at der aldeles ikke kan være nogen Tvivl om, at af alle de Opgaver, der kunne stilles Lovgivningsmagten, er den uden Sammenligning vanskeligste den at give Love for Fallitmaterien. Der er nemlig den Bessæffenhed derved, at netop her, hvor det gjælder om at træffe de rigtige Regler i en almindelig Skikkelse, krydse sig, om jeg maa bruge dette Udtryk, alle mulige Retshold. Der er ikke det Retshold, som ikke kommer til i sine fineste Forgreninger at gjøre sig gjældende netop i den Malstrøm, det Skibbrud, som man kalder Falliten, og der er derfor ingen Del af Lovgivningen, hvor Bessæffighederne ved at komme til rigtige Resultater ere saa betydelige, som de ere i denne Materie. Her foreligger nu et betydeligt Arbejde, som har stillet sig til Opgave at løse disse Bessæffigheder, og som efter min Overbevisning har løst dem paa en overordentlig fortrinlig Maaide. Det er et Lovforslag, som er gennemtaent i de fineste Enkeltheder, og hvor det ikke lader

sig gjøre at forandre de enkelte Bestemmelser uden at udsætte sig for at forrykke den hele Bygning, som er opført, og ligesom man i Almindelighed overfor ethvert større Lovarbejde maa se at vise den Resignation, der er nødvendig, naar Loven skal komme ud, saaledes tror jeg, at der ved et Lovforslag som nærværende er en ganske overordentlig stærk Opfordring til at gjøre det. Jeg skal saaledes tillade mig at anbefale Lovforslaget paa det Bedste til det høie Thing.

Formanden: Naar jeg ser hen til de indtegnede Talere, maa jeg antage, at Forhandlingerne endnu vilde være et Par Timer, og da Lovforslagets Storhed, som Erfaringen ogsaa har vist, vistnok vil foranledige længere Udtalelser, maa jeg antage det for rigtigst her at afbryde Forhandlingerne.

Jeg skal meddele, at jeg under Mødet fra Folkethingsmændene for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen), Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Kofod), Sorø Amts 1ste Valgkreds (Møllen), Aalborg Amts 4de Valgkreds (A. Nielsen), Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), Maribo Amts 3die Valgkreds (Chr. Pedersen), Randers Amts 2den Valgkreds (S. Kæe), Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (C. B. Rimestad) og Svendborg Amts 6te Valgkreds (Sager) har modtaget Underretning om, at de agte her i Thinget at indbringe „Forslag til Lov om Frihed for Bygningsafgift.“

Næste Møde vil blive affholdt i Morgen Torsdag, Middag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

1) Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Lov om Konkurs samt om nogle Forandringer i de gjældende Bestemmelser om Pant, Thinglæsning og Eksekution.

2) Tredie Behandling af:

Forslag til Lov om Mønstring af Skibsmandskab.